

Nr 81.

Av herr **Björkman m. fl.**, om anslag till anordnande av orkestermusik för allmänheten.

De statsunderstödda orkesterföreningarna hava från det de börjat sin verksamhet haft att kämpa med ekonomiska svårigheter. Det penningebidrag, minst motsvarande statsbidraget, som skall tillskjutas av kommuner inom orkesterens verksamhetsområde, har ej visat sig tillfyllest, utan orkesterföreningarnas ledningar ha måst uppbringa väsentligen högre belopp för att hålla verksamheten vid liv. Förhållandet mellan statsbidraget och de kommunalt-enskilda bidragen ha också förskjutits därhän, att de kommunalt-enskilda bidragen uppgå till det dubbla av statsbidragen. Inom kommunerna har ändock möjlighet förefunnits att år från år erhålla de nödigaste medlen, detta till stor del därför, att förhoppning hysts, att staten skulle genom höjning av sitt bidrag slutligen återställa proportionen mellan statsbidrag och kommunala bidrag, varigenom anspråken på kommunerna något kunde lättas.

I årets statsverksproposition har nu föreslagits en höjning av anslaget till en var av de tre orkesterföreningarna med 3,500 kronor eller från 18,500 kronor till 22,000 kronor. Den lättnad, detta skulle kunna medföra för kommunerna, motväges emellertid redan i och för sig därigenom att såsom villkor för ett sålunda förhöjt anslags utgående angivits skola gälla, att av den eller de kommuner, där orkestern skall verka eller eljest inom dess verksamhetsområde, tillskjutes penningebidrag, som minst motsvara vad från sådant håll tillskjutits för året 1925—1926.

Av den utredning, som Musikaliska Akademien förebragt i frågan, däribland från de tre orkesterföreningarna till akademien ingivna skrivelser, framgår otvetydigt, att orkesterverksamhetens fortfarande bestånd är beroende på att statsunderstödet avsevärt höjes och att höjningen kan innebära ett avlyftande från den kommunala och enskilda offervilligheten. En av föreningarna har helt nyligen stått inför avveckling, och det var endast med de största ansträngningar, som det lyckades förhindra orkesterens upplösande.

Vi anse, att det är synnerligen angeläget, att de stora kulturvärden, som dessa föreningar uppburit genom att årligen bjuda ett hundratusental åhörare av folkets alla lager god och uppfostrande musik, ej för framtiden förspillras utan att staten träder mera effektivt in för anslag än på sätt i stats-

verkspropositionen föreslås. Ett till 30,000 kronor förhöjt anslag till en var av de tre föreningar, varmed Musikaliska Akademien räknat, synes oss vara högst önskvärt, att för ändamålet anslås.

Vi tillåta oss därför hemställa,

1:o) att riksdagen till understöd åt föreningar, som anordna god orkestermusik för allmänheten, samt till inspektion av ifrågavarande föreningars och orkestrars verksamhet måtte anvisa för budgetåret 1927—1928 ett extra anslag å 91,500 kronor;

2:o) att riksdagen måtte uttala sig för att såsom villkor för åtnjutande av understöd från detta extra anslag måtte stadgas, att av den eller de kommuner, där orkestern skall verka eller eljest inom deras verksamhetsområde, skall tillskjutas penningbidrag, som minst motsvarar statsbidraget.

Stockholm den 20 januari 1927.

G. A. Björkman.

Nils Holmström.

Ivar Vennerström.
